

dels i, at den vil medføre en kraftig forøgelse af statens finansieringsbehov, dels i, at den vil resultere i en muligvis kraftig og i hvert fald stærkt koncentreret forøgelse af forbruget.“

Videre udtalte ministeren bl. a.:

„Vi har i regeringen overvejet, hvorledes man kunne mindske de ulemper, der er forbundet med den særlige karakter af den bundne opsparing. De ulemper for publikum, der knytter sig til, at opsparingsbeviset er et uomsætteligt navnepapir, og at indfrielsen derfor vil blive besværliggjort ved, at den enkelte skal præstere legitimation, er der ikke noget at gøre ved. Der er heller ikke mange muligheder for at afbøde de økonomiske og statsfinansielle virkninger af den generelle frigivelse, idet der ikke kan være tale om at forringe stillingen for de opsparingspligtige. Det skal være hævet over enhver tvivl, at *de rettigheder, der er skabt for den enkelte borger som led i de stabiliseringsforanstaltninger, som det gennem årene har været nødvendigt at gennemføre, er uantastelige.* De skal heller ikke kunne modificeres gennem ny lovgivning.

Det foreliggende forslag indeholder da heller ikke noget forsøg på at forringe stillingen for indehaverne af den bundne opsparing. Enhver indehaver af et opsparingsbevis vil få det indfriet tillige med påløbne renter ved udgangen af 1959 i overensstemmelse med bestemmelserne herom i lov nr. 266 af 14. juni 1951.

Forslaget tager derimod sigte på at åbne adgang for indehavere af opsparingsbeviser til at foretage en konvertering til andre statspapirer, hvis de finder konverteringstilbudet fordelagtigt.“

Lovforslaget fik i folketinget en velvillig modtagelse, omend der fra oppositionens side toges forbehold over for flere af dets enkeltheder.

I det folketingsudvalg, der fik sagen til behandling, enedes man om at indstille lovforslaget til vedtagelse med den foran nævnte realitetsændring i § 4, stk. 1, hvortil (ved 3. behandling) kom en redaktionel ændring i samme paragrafs stk. 2. Desuden gav finansministeren tilsagn om, at der ved konverteringen ville blive søgt åbnet adgang for personer, der ikke ønskede at modtage præmieobligationer, til i stedet for et antal præmieobligationer at modtage almindelige obligationer for 500 kr. mod kontant at indbetale forskellen mellem opsparingsbevisets pålydende og det nærmeste højere med 500 delelige kronebeløb.

Herom udtalte ministeren videre ved 2. behandling:

„Af praktiske og kontrolmæssige grunde vil det ikke være muligt straks at give publikum adgang til denne ombytning. Det vil være nødvendigt at trykke nye blanketter o. lign., og derfor må konverteringen i den første tid ske i overensstemmelse med det oprindelige forslag, men derefter vil den nævnte adgang blive givet. Skulle folk imidlertid ønske at få de nye statsobligationer, kan de sælge deres